

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1063/2020
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Травица, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 671/19 од 09.12.2019. године, исправљене решењем истог суда од 27.01.2020. године, у седници већа одржаној 27.05.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 671/19 од 09.12.2019. године, исправљене решењем истог суда од 27.01.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2332/2017 од 11.12.2018. године, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу, за период од 22.11.2014. године до 22.11.2017. године, исплати додатак на плату по основу приправности и теренски додатак, све са законском затезном каматом, како је изреком наведено. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 77.910,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате. Одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на досуђене трошкове, за период од пресуђења до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 671/19 од 09.12.2019. године, исправљеном решењем истог суда од 27.01.2020. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу и у делу којим је одбијен приговор апсолутне ненадлежности суда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију из свих законом дозвољених разлога, с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом другим истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Наиме, пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање права полицајаца и овлашћених службених лица на обрачун плате на име рада на терену (теренски додатак) и на име додатног оптерећења на раду (приправност). Како је другостепена пресуда донета у складу са усаглашеном судском праксом, прихватање одлучивања о ревизији тужене као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора, због чега је применом одредбе члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП Врховни касациони суд налази да изјављена ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 22.11.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 233.280,00 динара. Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**